

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๐

นายอำเภอมาขอ

ก่อนจึงหัน

พี่น้องทั้งหลายมาวัดนี้ให้ดู อย่ามาเพ่นๆ ฟ่านๆ เร่อๆ ร่าๆ นะ วัดนี้เป็นวัดของพระพุทธเจ้า พระปฏิบัติแบบเป็นตัวอย่างได้จริงๆ พระในวัดนี้องค์ไหนปฏิบัติขัดข้องต่อธรรมวินัยตรงไหนไม่มี บอกตรงๆ เลย เราเป็นผู้ควบคุมอยู่ตลอดเวลา เรียกว่าเดินตามแถวแนวของธรรมวินัยแห่งพระเลย อย่ามาซุ่มๆ ซ้ำมๆ นะ ท่านปฏิบัติท่านมีแบบมีฉบับของท่านนำดูน่าชม แต่พวกญาติโยมที่เข้ามามันไม่เคยอบรมศีลธรรมเข้ามาแล้วเหมือนลิง หากกล้องมาถ่ายพบบๆ เหมือนพระเหมือนควาย คนที่มาถ่ายภาพเหมือนลิง ถ่ายปุ๊บปั๊บๆ ไม่ได้คำนึงว่าควรไม่ควรประการใดเลย นี่คือการไม่ได้ศึกษา มันเหมือนลิงนะมนุษย์เรา ดูแล้วดูไม่ได้นะ สลดสังเวช

ความดีงามท่านรักษาตลอดเวลา เรามีแต่การทำลายตลอดเวลา มันเข้ากันไม่ได้ มาวัดมาวาก็เอ๋อก็มองดูนั่นดูนี่ ดูด้วยความเพลิดเพลिन ดูเพื่อเป็นคติเครื่องเตือนใจตนไม่ค่อยมี ดีไม่ดีเข้ามาก็จะมาให้คะแนนพระตัดคะแนนพระ วัดนั้นเป็นอย่างนั้น พระเณรองค์นั้นเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ เจ้าของเป็นยังไงไม่ดู นั้น พระท่านรักษาของท่านอยู่ตลอดเวลาบกพร่องที่ตรงไหน สำหรับวัดนี้พูดได้ตรงเป้งเลยว่า พระเหล่านี้ปฏิบัติธรรมวินัยข้อไหนผิดชี้มา ขนาดนั้นนะท่านปฏิบัติ ท่านเอาจริงเอาจังมาก เราจะมาตัดคะแนนให้คะแนนท่าน...เลว

มาไม่ดูแบบดูฉบับ ดูเป็นคติตัวอย่างอะไรเลย มาแบบเร่อๆ ร่าๆ พระท่านไม่พูดแหละ ไม่ทราบว่าจะเกรงใจเขาหรือเกรงใจเรา เราณีเกรงธรรมอย่างเดียว นอกนั้นไม่เกรงอะไรทั้งนั้น ธรรมนี้เราเคารพมาก เกรงธรรมมาก จึงต้องได้ดีเข้าสู่ธรรม ความสวยงามเลิศเลออยู่กับธรรม เวลามาก็ให้ได้คติเครื่องเตือนใจบ้างซิมาวัดมาวา ก็วันถึงจะได้เข้ามาวัด ครั้นมาแล้วก็ไม่ได้เรื่องได้ราวอะไรกลับไปบ้าน คนเก่ามาคนเก่ากลับไป เรื่องก็ของแก่นั่นแหละไม่เกิดประโยชน์

มาศึกษาก็ดูซิ ท่านทำยังไงๆ ดูเอา นี่พูดอย่างตรงไปตรงมา เอาภาษาธรรมมาพูด ไม่ได้เอาภาษาโลกประจบประแจงเสียแข่งเสียขา เจริญพรๆ ไม่เอาไม่ใช่ภาษาธรรม ภาษาธรรมผิดเป็นผิด ถูกเป็นถูก บอกตามตรงเลย ธรรมพระพุทธเจ้าท่านสอนโลกสอนอย่างตรงไปตรงมา เอาละให้พร

หลังจึงหัน

(คณะผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการฝ่ายการแพทย์ นำคณะทั้งหมดสองร้อยคนมาประชุมเพื่อปฐมนิเทศผู้อำนวยการใหม่ มีระดับผู้ใหญ่ ๑๑ ท่านมากราบหลวงตาครับ) โรงพยาบาลไทรบุรี (ทั่วประเทศครับ) มาธุระอะไรละ (มาประชุมที่อุดรครับ แล้วแวะมากราบหลวงตา ท่านผู้อำนวยการเพชรบูรณ์กับคณะนำผ้าป่ามาถวายหลวงตาด้วยครับ) วันนี้ทางโรงพยาบาลต่างๆ มีศรัทธามาให้วัดป่าบ้านตาด แต่ก่อนมีตั้งแต่วัดป่าบ้านตาดให้ทั่วไปหมด โรงพยาบาลเป็นร้อยๆ โรง ช่วยตลอดเลย

(ปีที่แล้วหลวงตาเมตตาให้เครื่องมือตาโรงพยาบาลเพชรบูรณ์ไป เราก็ได้ให้บริการคนไข้ไปประมาณพันคนแล้วครับ คนเพชรบูรณ์ได้รับประโยชน์มากครับ) เฉพาะตานี้มันเท่าไร (๑๒๔,๙๕๐,๐๐๐ ครับ) นี่ละเฉพาะตา คือเราแยกออกตาจังหวัดนั้นๆ รวมแล้วเป็น ๑๒๔,๙๕๐,๐๐๐ (รอยุ่อีก ๖ ล้าน ถ้าหลวงตาให้ก็พอดีเป็น ๑๓๐ ล้าน เขาขอไว้แล้วโรงพยาบาลศูนย์อุดรครับ) ยังไม่ให้เพราะพอขอแล้วให้ปั๊บ มันเป็นการเอารัดเอาเปรียบโรงพยาบาลทั้งหลาย เวลานี้โรงพยาบาลอุดรก็ได้เปรียบอยู่แล้ว ปั๊บบีบเข้ามาที่นี้ๆ ก็ได้มากกว่าเพื่อนละซิ พูดจริงๆ โรงพยาบาลอุดรได้มากกว่าเพื่อน

(โรงพยาบาลเพชรบูรณ์ได้น้อยกว่าเพื่อนครับ ได้แค่ ๔ ล้านเอง ยังขาดแคลนอีกเยอะ) ยิ่งมากกว่าเขาที่ได้น้อยกว่าเรา เราช่วยจริงๆ นะ ตานี่ช่วยมาก เฉพาะเวียงจันทน์เวลานี้ก็ช่วย ๓๐ ล้านแล้วเฉพาะตา จะไปวันที่ ๒๓ ก็จะไปโรงพยาบาลว่ามี ความขัดข้องตรงไหนๆ ก็จะไปอุดหนุนตรงนั้น คราวนี้เอาของไปให้เยอะนะ รถบรรทุกสิบ ล้อ ๑๑ คัน ปิกอัพ ๕ คัน ที่จะส่งข้ามไปเวียงจันทน์ ไปให้โรงพยาบาลแล้วให้ทางโรงพยาบาลเป็นจุดศูนย์กลางแจกประชาชนทั่วๆ ไป

ยกนี้ให้เลยว่าไม่มีใครจะมาแข่งวัดนี้ หมายถึงการเสียสละ เราพูดตามหลักความจริงเราไม่โอ้อวด ธรรมเป็นความจริง พูดตามความจริง สำหรับวัดนี้ช่วยโลกช่วยจริงๆ ที่ไหนๆ ช่วยหมดเลย วันนี้พอฉันเสร็จแล้วก็จะไปอำเภอคำม่วง (เขามีหนังสือมากราบเรียน) ลองอ่านดูซิ

(เรื่องสถานที่ก่อสร้างที่ว่าการอำเภอคำม่วงหลังใหม่ นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลคำม่วง เป็นตัวแทนของชาวบ้านอำเภอคำม่วง เห็นว่าทางนายอำเภอหาสถานที่ก่อสร้างใหม่ไม่เหมาะสมและไม่สง่างาม โดยนายอำเภอคำม่วงไม่ยอมรับฟังเสียงและความคิดเห็นของชาวบ้าน หัวหน้าส่วนราชการ รวมถึงกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในอำเภอคำม่วง ใช้ความคิดของตนแต่เพียงคนเดียว ซึ่งนายอำเภอมาดำรงตำแหน่งที่อำเภอคำม่วงอย่างมากไม่เกิน ๔ ปี แต่พวกชาวบ้านและพวกกระผม ต้องอยู่อาศัยในอำเภอคำม่วงตลอดไป จึงขอความเมตตาจากองค์หลวงตาส่งตัวแทน หรือมาด้วยตัวเอง เพื่อดูสถานที่ก่อสร้างอำเภอคำม่วงให้เหมาะสมและสง่างามแก่ชาวอำเภอคำม่วงด้วยครับ)

วันนี้ก็จะไปที่ว่าการอำเภอกับชาวบ้านไม่ลงกัน จะปลูกสร้างที่ว่าการอำเภอ ทางนายอำเภอว่าจะปลูกที่ตรงนั้น ทางประชาชนให้ปลูกตรงนี้ ก็เลยมานิมนต์เราไปพิจารณาหรือให้ส่งตัวแทนไป วันนี้เราตกลงก็จะไปที่นี้ละ เราไปเอง ไปดูเหตุการณ์เอง ไม่ลงรอยกันเพราะเหตุผลกลไกอะไร ถ้ามดูให้ละเอียดลออเรียบร้อยแล้วควรจะสร้างตรงไหนก็จะแน่นอนตรงนั้นตรงที่เราไป

ไปนี้ก็จะเข้าโรงพยาบาล เอาของใส่รถเต็มรถไปให้โรงพยาบาล เสร็จแล้วถึงจะไปอำเภอ อย่างนั้นละเรา ผลประโยชน์ติดไปเรื่อย ๆ ไม่ให้เสียการ เพราะทางอำเภอคำม่วง โรงพยาบาลนี้มาขออยู่บ่อย ๆ เหมือนกับโรงพยาบาลทั้งหลายที่มาติดต่อขออาหารปัจจัยทั้งหลายที่เราส่งเอาไว้โกดังเต็มเอี้ยด โรงพยาบาลไหนมาก็ให้ไปเลย ๆ สม่าเสมอกัน เราแยกไว้เป็นสองประเภท ประเภทธรรมดาไม่ไกลนัก ตั้งแต่เขตนั่นเข้ามาที่นี้ให้เสมอกันหมด แล้วจากเขตนั่นออกไปนอกนั้นรอบด้านก็ให้พิเศษ แล้วก็เสมอกันหมด อีกส่วนพิเศษก็ดี วันนี้ไปก็จะเอาไปพร้อมเพื่อไม่ให้เสียเที่ยว เอารถไปโรงพยาบาล

จะต้องพิจารณาเสียก่อน สมควรยังไง ๆ ที่จะสร้าง จะไปดูเหตุผลการไถ่ระหว่างชาวบ้านกับนายอำเภอ ชัดช้อยกันเพราะเหตุผลกลไกอะไร เราจะไปดูจุดขัดข้อง ลงก็จะลงกันที่นั่น เราจะพิจารณาสมควรยังไงก็จะแนะนำนั้น แล้วก็เริ่มลงมือสร้าง นี่ให้ ๘ ล้านนะ ก็อย่างนั้นแล้ว ไม่ได้หยุดได้ถอย ให้ตลอดเลยวัดนี้ เรียกว่าวัดแบ ไม่มีคำว่ากำวัดนี้ ท่านทั้งหลายทราบเสีย ไม่มีคำว่ากำ แบตลอด

สิ่งของเงินทอง จตุปัจจัยไทยทานต่างๆ ที่ได้มานี้ เราเพื่อโลกทั้งนั้น เราไม่เก็บไม่เอา เช่นอย่างข้าวเมื่อวันทำบุญกองเท่าภูเขาเลย นี่ก็ออกช่วยโลกนะ ที่ทำนี้ทำเพื่อช่วยโลก เราไม่เอาอะไร เราพอแล้วก็บอกว่าพอ นี่ละการปฏิบัติธรรม...พอ เรื่องของกิเลสตัณหาไม่พอ กิณจนตายก็ไม่พอ ตายไปยังหิวตลอด ถ้าธรรมแล้วพอ บอกให้ชัดเจนการปฏิบัติธรรมตั้งแต่ต้นล้มลุกคลุกคลานมา ผาดเสียจนอึดเต็มหัวใจแล้วพอ ที่นี้เมื่อเวลาพอแล้วเปิดออก ๆ ๆ เพื่อโลกเพื่อสงสาร เราจึงไม่มีอะไรติดตัว ด้วยความเมตตาช่วย

วันนี้ก็จะไปอำเภอคำม่วง เอาของไปมอบให้โรงพยาบาลแล้วก็มาพิจารณากัน เรื่องการก่อสร้างที่ว่าการอำเภอ ตกลงให้แล้ว ๘ ล้าน นายอำเภอมาขอ ที่นี้มันมาเกิดเรื่องเวลาจะสร้างซิ ระหว่างชาวบ้านกับทางอำเภอ ตกลงก็ต้องเกี่ยวมาหาเรา ให้เราไปพิจารณาดู เป็นผู้วินิจฉัยใคร่ครวญแล้ว ตกลงกันจุดไหนก็ลงกันจุดนั้น เราก็ให้สร้างเลย เป็นอย่างนั้นละ การสร้างนี้ไม่หยุดวัดนี้ นี่ทางโรงพยาบาลภูเขียวก็กำลังขึ้นชั้นสองแล้ว เมื่อวานหัวหน้าช่างเขาที่ก่อสร้างวังมาหา เพราะเขาเคยก่อสร้างกับเราอยู่เสมอ โรงพยาบาลไหน ๆ เราก็ไว้ใจเขา เขาทำดี ว่าเขาปลูกสร้างได้ถึงนั้น ๆ

เรียกว่าเราแบเลย เราไม่เอาอะไรทั้งนั้น สมบัติเงินทองข้าวของที่ได้มามากน้อยนี้เพื่อโลกทั้งหมด เราไม่เอาอะไรเลย แม้ที่สุดเราได้พูดแล้วอย่างขาดตัว มีพินัยกรรมด้วยว่า เวลาเราตายแล้ว ศรัทธาญาติโยมทั้งหลายเขามาทำบุญให้ทาน เกี่ยวกับเรื่องครูบาอาจารย์ทั้งหลายตายเขาก็เป็นอย่างนั้น ยิ่งหลวงตาบัวตายมันจะดังอยู่นะ ที่นี้จตุปัจจัยจะมาแหละ นี่เราก็เขียนพินัยกรรมไว้เรียบร้อยแล้ว สมบัติเงินทองข้าวของที่เขามาบริจาคทานเพื่อเผาศพเรานั้น ให้ตั้งกรรมการเก็บหอมรอมริบไว้ให้หมด พอเสร็จแล้วให้เอาไปซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวง เราจะเผาด้วยไฟเท่านั้นพอ นี่ประกาศไปแล้วเป็นอื่นไปไม่ได้ ลงได้ลั่นคำไหนแล้ว เรามีพินัยกรรมด้วยเขียนไว้แล้ว บอกพระเจ้าอยู่ในตุนั้น เวลาเราตายให้ตัดจากตุนั้นอ่านเลย นี่เป็นคำพูดหลวงตาบัวครั้งสุดท้ายอย่างนั้นละเราไม่เอา

เราช่วยชาตินี้ก็ทองคำน้ำไหลซึมได้ ๓๘๗ กิโลกรัม เท่ากับ ๓๑ แท่ง ๆ ละ ๑๒ กิโลกรัม ทองคำที่ยังไม่ได้หลอมอีก ๕ กิโล ๓๖ บาท ๙ สตางค์ รวมทองคำที่หลอมแล้วและยังไม่ได้หลอม ๓๙๓ กิโล ๓ บาท ๙ สตางค์ ถ้ารวมกับทองคำ ๑๑ ตันกับ ๓๗ กิโลกรัมที่เข้าคลังหลวงแล้วเป็นทองคำ ๔๓๐ กิโล ๓๖ บาท ๙ สตางค์ นี่เป็นเศษจาก ๑๑ ตันมา เราเรียกประเภทน้ำไหลซึม ถ้าเรายังไม่ตายเราจะพยายามชวนขวายนสมบัติเหล่านี้เข้าสู่หัวใจของประเทศไทยเรา

ก่อนที่เราจะดำเนินเราคิดเรียบร้อยแล้วไม่ต้องไปถามใคร ออกตามนั้น ๆ ตั้งแต่เริ่มว่า เอ้า จะนำพี่น้องทั้งหลาย ปี ๒๕๔๐ มันจะจมเมืองไทยของเรา เราจมนร่องไถ่จากนั้นก็บอก เอ้า จะนำ ก็นำจริง ๆ ด้วย ได้ทองคำถึง ๑๑ ตันกับ ๔๓๐ กิโล ส่วนดอลลาร์ได้เข้าคลังหลวง ๑๐,๒๑๔,๖๐๐ ดอลลาร์ ที่นี้เราก็ประกาศ ทองคำนี้ตลอดเลยจะไม่รั่วไหลไปไหนเป็นอันขาด เข้าหมด

ส่วนดอลลาร์เข้าคราวนี้แล้วเราก็ประกาศให้ทราบ ว่า ต่อนี้ไปเราจะไม่ได้เทศนาว่าการนำสมบัติเงินทองเข้ามาช่วยชาติเป็นส่วนรวมอีก แต่ความจนของคนนั้นไม่มีบกบาง เข้ามาหาเรา เราจึงได้หักเงินดอลลาร์ออก คือที่เข้าแล้วก็ป็นอันเข้าไป ที่ยังไม่เข้าที่นี้จะไม่เข้าเราบอก เงินดอลลาร์นี้จะมารวมกับเงินไทย แล้วเฉลี่ยออกช่วยชาติบ้านเมืองอย่างทุกวันนี้ ก็เงินดอลลาร์กับเงินไทยละออกอยู่เดี๋ยวนี้ ไม่ไปไหน

บาทหนึ่งเราไม่เคยแตะ ฟังซิท่านทั้งหลาย หาผู้นำพี่น้องทั้งหลายหาซิหาอย่างไร เราบอ้อนจริง ๆ เราไม่มีความต่างพร้อยภายในจิตใจว่า ได้นำพี่น้องทั้งหลายด้วยความบกพร่องตรงไหนบ้างเราไม่ปรากฏ มีแต่ความบอ้อนด้วยความบริสุทธิ์ใจเต็มไปด้วยเมตตา เพราะฉะนั้นจึงบริสุทธิ์ที่สุดส่วน ที่ได้นำพี่น้องทั้งหลายนี้ เอ้า หาใครมาเป็นคู่แข่งก็มาได้เราบอก ถ้าหากว่าเก่งกว่านี้ไปอีก บริสุทธิ์ยิ่งกว่านี้แล้วเอาเหตุผลว่ามา

อย่างไรก็ต้องแพ้เรา เพราะนี่เหตุผลด้วยความเมตตา เมตตาเป็นธรรมล้วนๆ ไม่เป็น
 อย่างอื่น จะมีลึกลับลบลมคมในไม่มีสำหรับธรรม ตรงเป้งๆ เลย นี่เราก็จะช่วยตลอดไป

เช่น ทองคำเดียนี่ให้เป็นประเภทน้ำไหลซึม ค่อยไหลเข้ามาๆ ได้ ๔๓๐ กิโลกับ
 ๓๖ บาท ๙ สตางค์แล้ว ออกจาก ๑๑ ตัน จะค่อยไปเรื่อยๆ ละ เราพยายามเพื่อพี่น้อง
 ทั้งหลายเวลายังมีชีวิตอยู่ เวลาจะจมนก็เห็นกันทั่วหน้าทั่วตา ปี ๒๕๔๐ แหม จนเราร้อง
 โก๊กเลย ถึงขนาดที่ว่าออก เอ้า เราจะเป็นผู้นำว้างนั้นเลย พ่อแม่ ปู่ย่า ตายาย ของเรานำ
 ชาติไทยของเรามาด้วยความสงบร่มเย็นสมบูรณ์พูนผลตลอดมา มาถึงลูกหลานตั้ง ๖๒
 ล้านคน แล้วจะพาเมืองไทยทั้งประเทศจมนั้นมันเป็นไปได้ เราก็เกิดอยู่ในท่ามกลาง
 เมืองไทยนี้ เอ้า จะช่วย ตั้งแต่นั้นมาผลก็ได้ขึ้นมา ฟันขึ้นมา จากนั้นก็ช่วยทางด้านจิตใจ
 เทศนาว่าการตลอด

เวลานี้วิฑูออกตั้งร้อยกว่าแห่ง เทศนาว่าการสอนโลก ส่วนสมบัติเงินทองเราถือ
 เป็นเรื่องเล็กน้อย เรื่องธรรมที่จะกระจายออกสู่ประเทศไทยของเราจะมากในคราวนี้ ก็
 มากจริงๆ ตั้งเท่าไรร่วมร้อยหรือ (ถ้านับที่เขาแจ้งความประสงค์ว่าจะสร้างฯ ด้วย
 ประมาณ ๑๐๘ สถานี ได้แล้วตอนนี้ ๙๙ สถานี) ที่เป็นสถานีแล้ว ๙๙ สถานี ออกทั่ว
 ประเทศ แล้วต่อไปนี่เขากำลังจะ นั่น คือเศษจากนี้ไปก็ร้อยกว่า นี่เราพยายามที่สุดแล้ว
 แล้ววิฑูนี้เราก็ไม่ได้เกี่ยวข้อง เป็นความสะอาดแสงของประชาชนเอง สถานีตั้งร่วมร้อย
 แล้ว นี่ละเราตายแล้วจะได้หายห่วง หายห่วงเราพูดจริงๆ เราหายห่วง

เวลานี้เป็นห่วงแต่พี่น้องชาวไทยเราเท่านั้น สำหรับเราเองไม่มีห่วงอะไร ใน
 ตัวเองไม่มี บอกโดยสิ้นเชิงไม่มีอะไรห่วง หมดโดยสิ้นเชิง พอแล้วเต็มสัดเต็มส่วนด้วย
 ความเลิศเลอภายในหัวใจ เรียกว่าพอแล้วจากการปฏิบัติธรรมมาตั้งแต่ล้มลุก
 คลุกคลาน น้ำตาร่วงบนภูเขาพัดกับกิเลสเราไม่ลืมนะ เอาจนกิเลสคว่ำหลังวัดดอย
 ธรรมเจดีย์ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๙๓ ตั้งแต่บัดนั้นมา เผาศพกิเลสเรียบร้อยแล้วก็
 ช่วยเผาศพในกิเลสของคน ก็ช่วยบ้านช่วยเมืองไปเรื่อยๆ อย่างนี้ละ เราไม่เอา เราว่าไม่
 เอาไม่เอาจริง ๆ เราไม่เหมือนใคร

คิดดูตั้งแต่ตายแล้วก็ยังจะเอาเงินที่เขามาบริจาคเผาศพเรานี้ ชื่อทองคำเข้าสู่
 คลังหลวง อย่างนั้นละเราช่วยพี่น้องทั้งหลาย เราช่วยด้วยความบริสุทธิ์ใจจริงๆ เราติด
 ดิ้นอยู่อย่างนี้เราเพื่ออะไร เพื่อเราไม่มี มีแต่เพื่อโลกเพื่อสงสาร วันนี่ก็จะต้องไปอำเภ
 ค่ำม่วง ที่เขามาขอที่ว่าการอำเภ จำนวน ๘ ล้านเขาขอ ๘ ล้านให้แล้ว ที่นี้เวลาจะสร้าง
 ที่ว่าการอำเภ ระหว่างนายอำเภกับประชาชนไม่ลงรอยกัน นี่ละนิมนต์เราไปเราจะได้
 ไปวันนี้ สมควรยังไงๆ ควรจะสร้างยังไงเราจะเป็นผู้พิจารณา จะตัดสินให้ลงมือสร้างกัน
 แล้วเงิน ๘ ล้านนี่ก็จะออกไปที่ว่าการอำเภ อย่างนี้ละ

ก่อนที่จะไปนี่ก็เอาพวกอาหารการกินใส่รถเต็มรถไปมอบให้โรงพยาบาล ไม่ให้ไปเฉยๆ เสียเที่ยว เข้าใจไหม ตามธรรมดาทางโรงพยาบาลคำม่วนเขาก็มาขออนุญาตอยู่เสมอ เหมือนกับโรงพยาบาลทั้งหลาย ที่นี้เวลาเราไปโรงพยาบาลนั้นไปแต่มือเปล่าๆ ไม่เหมาะ ต้องเอาอันนี้เต็มรถไปเทให้โรงพยาบาลแล้วจึงเข้าหาที่ว่าการอำเภอ มีอะไรก็ว่ากันตรงนั้น แล้วกลับ วันนี้ก็ไม่ได้อยู่ละ ก็มีเท่านั้นละ

คณะนายแพทย์ที่มาเยี่ยมหลวงตาวันนี้ ได้ฟังชัดเจนทุกอย่างแล้วไม่ใช่หรือ เรื่องโรงพยาบาลนี้เราช่วยมากกว่าเพื่อนเป็นอันดับหนึ่ง โรงพยาบาลทั่วประเทศไทยเราช่วยอันดับหนึ่ง ที่ช่วยมากกว่าเพื่อน นอกนั้นก็เป็นที่จุดเป็นตอน ส่วนโรงพยาบาลเป็นแถวไปเลย ช่วยหลายแบบ นับตั้งแต่เครื่องมือแพทย์ รถรา ตึก บางที่สถานที่ไม่พอขยายให้ บางที่ซื้อให้หมดทั้งสถานที่เลย ให้ติดต่อทางราชการ ถ้าเขายอมรับว่าเขาจะหาเครื่องปลูกสร้างให้แล้วก็เอาได้ เราจะซื้อให้ ตกลงทางรัฐบาลเขาก็ให้ ให้มาเราซื้อให้เลย หลายล้านซื้อที่ แล้วยกที่เก่าไปใส่ที่ใหม่

เพราะที่เก่ามันเหมือนอยู่ในครัวเรือน ๙ ไร่ อยู่ในตลาด ไปดูแล้วมันดูไม่ได้เรานั้นละจึงได้เอาที่ใหม่ให้เลย อันเก่านี้ให้เป็นสาธารณสุขไปเสียหรือเป็นอะไรก็แล้วแต่เถอะ ยกใหม่เรียบร้อยแล้วนะนี่ เรียบร้อยไปหมดแล้ว เราไปดูหนหนึ่งสวยงาม เนื้อที่ ๒๕ ไร่ อันนี้ ๙ ไร่ เราไปซื้ออันใหม่ให้ดูว่า ๒๕ ไร่ อันนี้ก็ให้เป็นสาธารณสุขหรืออะไรก็แล้วแต่เขา เดียวนี้ยกไปหมดแล้ว อย่างนั้นละช่วยโรงพยาบาล ที่ก็ได้ซื้อให้ขยายให้ ซื้อให้หมดก็มี ซื้อขยายให้ก็มี เครื่องมือแพทย์ รถรา ตึกอะไรๆ จึงว่าโรงพยาบาลเป็นอันดับหนึ่งที่เราช่วยนะ มากๆ กว่าเพื่อน นอกนั้นก็เป็นที่พื้นฐานเป็นแห่งๆ ไม่มากนัก ส่วนโรงพยาบาลนี้เรียกว่าเป็นแถวไปเลย

(โรงพยาบาลเพชรบูรณ์ยังขาดเครื่องตรวจวัดเลนส์ตาครึ่ง ประมาณล้านแปด) ที่ได้ไปแล้วเท่าไร (๓ ล้านแปดแสนคะ มาคราวนั้นเกรงใจหลวงตาเลยไม่กล้าขอมาก) อยากถามว่าคราวนี้กล้าหาญแล้วหรือ เป็นอันว่าให้ อย่างนั้นละวันหนึ่งๆ ออกหลายๆ ล้านนะเรา มีแต่ออกๆ ตลอดเลย

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*